

Skýrsla um samráð

Efni samráðs

Drög að frumvarpi til laga um breytingu á ýmsum lögum vegna skattlagningar tekna erlendra lögaðila í lágs kattaríkjum, samsköttunar félaga, takmörkunar á frádrætti vaxtagjalda og skattlagningar útsendra starfsmanna (samsköttun, CFC-félög o.fl.)

Samráð hófst

14.11.2018.

Samráði lauk

23.11.2018.

Fjöldi umsagna

1.

Umsagnaraðilar

KPMG ehf.

Samantekt um umsagnir og viðbrögð

Ákvæði frumvarpsins um CFC-félög er byggt á tillögum starfshóps sem í áttu sæti fulltrúar fjármála- og efnahagsráðuneytisins og ríkisskattstjóra. Ákvæði frumvarpsins um útleigu vinnuafls er byggt á tillögum annars starfshóps sem í áttu sæti fulltrúar fjármála- og efnahagsráðuneytisins og ríkisskattstjóra. Áform um lagasetninguna voru kynnt á vettvangi ráðuneytisstjóra. Einnig voru drög að frumvarpinu kynnt í opinni samráðsgátt stjórnvalda dagana 14.–23. nóvember 2018. Engar umsagnir bárust í gáttina en umsögn KPMG ehf. barst ráðuneytinu að loknum tímafresti, hinn 26. nóvember, og var tekið tillit til nokkurra atriða sem þar komu fram þar sem tími gafst til þess.

a) CFC-ákvæði frumvarpsins.

Í umsögn KPMG ehf. koma fram ýmsar athugasemdir er varða CFC-ákvæði frumvarpsins. Talið er að orðið „ívilnandi“ í 1. mgr. 2. gr. frumvarpsins sé óþarft, þar sem það hafi enga efnislega þýðingu þar sem stuðst sé við 2/3 af þeim skatti sem reiknast samkvæmt íslenskum reglum. Í raun sé ólíklegt að finna megi mörg ívilnandi skattaumhverfi innan ríkja Evrópusambandsins. Nóg sé að vísa til samanburðar á álgögðum skatti hvers rekstrarárs, nema ætlunin sé að skilgreina ákveðin ríki sem eru talin almennt ívilnandi.

Viðbrögð ráðuneytisins voru þau að bregðast ekki við þessari athugasemd, þar sem orðið „ívilnandi“ er talið nauðsynlegt til að ekki sé horft eingöngu á 2/3 af þeim skatti sem reiknast samkvæmt íslenskum reglum, heldur horfa á aðstæður með heildstæðum hætti hverju sinni.

Sama á við um athugasemd KPMG um orðið „almennt.“

Þá gerir KPMG athugasemd við ákvæði 3. mgr. 2. gr. frumvarpsins um að skilyrði yfirráða á CFC-félagi sé uppfyllt á einhverju tímamarki innan tekjuárs og í slíkum tilfellum muni skattlagning ráðast af hve lengi yfirráðin voruðu. Að mati KPMG er um að ræða skilyrði sem ekki verði séð að eigi sér hliðstæðu og upp vakni álitæfni um framkvæmd þess. Ákvæðið muni leiða til þess að skattur verði lagður á

verðmæti sem þegar hafi verið innleyst með sölu. Engin ástæða sé því til að beita CFC-reglum á slíkar aðstæður og það geti leitt til tvískattlagningar enda megi gera ráð fyrir að hagnaður af bréfunum hafi þegar verið talinn til skattskyldra tekna hjá eiganda.

Við samningu frumvarpsins horfði ráðuneytið m.a. til danskra CFC-reglna og fjölmargra annarra, auk skattasniðgöngutílskipunar Evrópusambandsins nr. 2016/1164. Þetta ákvæði á sér einmitt hliðstæðu í dönskum reglum hið minnsta og er gert til þess að koma í veg fyrir skattasniðgöngu með sölu hluta í CFC-félagi yfir áramót. Komið er í veg fyrir tvískattlagningu í 11. mgr. 2. gr. frumvarpsins. Þannig er heimilt við skattákvörðun að færa sannanlega greiddan skatt erlendis af sömu tekjum CFC-félagsins og koma til skattlagningar hér á landi til frádráttar á móti sams konar skatti skattaðila hérlendis á sama tímabili. Þetta getur því t.d. átt við þegar um er að ræða sölu á hlut skattaðila í CFC-félagi og greiddan skatt af þeirri sölu.

Þá gerir KPMG ehf. athugasemd við 4. mgr. 2. gr. frumvarpsins er varðar árleg skil á upplýsingum til ríkisskattstjóra. Þetta verður nánar útfært í leiðbeiningum ríkisskattstjóra.

Einnig er gerð athugasemd um ákvæði b-liðar 8. mgr. 2. gr., þar sem hugtakið „óefnisleg réttindi“ var notað og talið réttar að nota hugtakið „hugverkaréttindi.“ Fallist var á þessa ábendingu og hugtakinu breytt til samræmis.

Jafnframt var ráðuneytið sammála ábendingum KPMG er varðaði f-lið 8. mgr. 2. gr. frumvarpsins og felldi þann lið brott. Fræðigreinar studdu þá skoðun KPMG enn fremur, að ekki væri unnt að fara bil beggja leiða ATAD-tílskipunarinnar.

b) 3. gr. frumvarpsins um takmörkun á vaxtafrádrætti, skv. 57. gr. b laga nr. 90/2003.

KPMG benti á að mikilvægt væri að ákvæðið væri með þeim hætti að takmörkunin sem í því felst, komi ekki niður á eðlilegri fjármögnun samstæðna. Ráðuneytið er sammála því og hefur því reynt að finna leið til að koma í veg fyrir það, án þess þó að ganga í berhögg við fjórfrelsisreglur EES-samningsins. Því var stuðst við 7. mgr. inngangsorða tílskipunarinnar og 1. mgr. 4. gr. sem benda til þess að aðildarríkjum sé heimilt að veita innlendum samstæðum sem njóta heimildar til samsköttunar undanþágu frá reglum um takmörkun á heimild til vaxtafrádráttar. Í framtíðinni verður séð hvort slík undanþága standist fjórfrelsisreglur EES-samningsins, þar sem undanþáguheimildin er ekki afdráttarlaus í tílskipuninni.

Skjal að loknu samráði

<https://www.althingi.is/altext/149/s/0593.html>